

Jesaja 25

- 1 HEERE, U bent mijn God, ik zal U roemen, Uw Naam loof ik. Want U hebt wonderen gedaan. Uw raadsbesluiten zijn van oudsher vast en zeker.
- 2 Want U hebt van de stad een steenhoop gemaakt, van de versterkte stad een ruïne, van de vesting van vreemden iets wat geen stad mag heten; in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden.
- 3 Daarom zal een sterk volk U eren, de stad van gewelddadige volken zal U vrezen.
- 4 Want U bent voor de geringe een vesting geweest, een vesting voor de arme in zijn nood, een toevlucht tegen de vloed, een schaduw tegen de hitte. Want het razen van geweldplegers is als een vloed tegen een muur.
- 5 Als de hitte in een dorre streek zult U het gedruis van de vreemden onderdrukken; als de hitte door de schaduw van een dikke wolk zal het gezang van de geweldplegers worden gedempt.
- 6 De HEERE van de legermachten zal op deze berg voor alle volken een feestmaal met uitgelezen gerechten aanrichten, een feestmaal met gerijpte wijnen, met uitgelezen gerechten vol merg, met gezuiverde gerijpte wijnen.
- 7 En Hij zal op deze berg verslinden de sluier waarmee het gezicht van alle volken omsluiert is, en de bedekking waarmee alle naties bedekt zijn.
- 8 Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.
- 9 Op die dag zal men zeggen: Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Dit is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil.
- 10 Want de hand van de HEERE zal rusten op deze berg. Maar Moab zal onder Hem worden vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mest.
- 11 Hij zal Zijn handen te midden van hem uitspreiden, zoals een zwemmer ze uitspreidt om te zwemmen, en Hij zal zijn hoogmoed vernederen, ondanks zijn listige handelingen.
- 12 Hij zal uw hoge vestingmuren neerhalen, neerwerpen, neerstorten ter aarde, tot in het stof.

De Bijbelse Toekomstverwachting van Jesaja 24 t/m 27

Jesaja 25 vormt een geheel met Jesaja 24. Het gaat zelfs nog verder. Alle onderzoekers beschouwen Jesaja 24 t/27 als een eenheid. Men heeft er zelfs een naam aan gegeven: *de Jesaja Apocalyps*. Die naam is trouwens niet helemaal juist. In geval van Apocalyptiek hebben we te maken met bijzondere dieren en beelden, zoals in Daniël 7 of Openbaring 13. Jesaja 24 t/m 27 noemen wij *eschatologie*. In dit Bijbelgedeelte wordt door de HEERE God *een Bijbelse Toekomstverwachting* geschetst. Deze toekomstverwachting reikt zelfs tot het Nieuwe Jeruzalem dat neerdaalt uit de hemel. Openbaring 21 Niet alleen is sprake van *de berg van de HEERE* en *de maaltijd voor – de gelovigen – uit Israel en de volken*, maar ook een sterke aanwijzing dat de HEERE de tranen van alle gezichten zal afwissen (vers 8). Openbaring 21:4 *En God zal alle tranen van hun ogen afwissen*. Het is dus werkelijk een vergezicht. Opmerkelijk dat God door Jesaja Zijn plannen voor de (verre) toekomst openbaart. Inderdaad! Het valt op dat Jesaja er heel zeker is dat alles zal gebeuren volgens – wat hij noemt – *Gods raadsbesluit*. Toch heeft de profeet nog niet zoveel kunnen zien van Gods plannen die uiteindelijk reiken tot de opkomst van Babel en de verwoesting van Jeruzalem, maar ook de komst van de Heere Jezus en – zoals hierboven aangegeven – zelfs *de eindtijd* en het begin van het leven op *de nieuwe aarde*. *De eindtijd* kent de diepe emotie van de verbijstering en de angst, maar – nadat God vanuit de hemel ingrijpt – ook van de opperste vreugde en dankbaarheid. De gelovige mensen die **de eindtijd** meemaken zullen van het ene uiterste in het andere geraken. Van de grootste

ellende, naar de hoogste vorm van blijdschap en lofprijzing. Datzelfde zien we bij de profeet. In Jesaja 24 is de profeet in mineur als hij roept in Jesaja 24:16,17 *Maar ik zeg: Ik kwijn weg, ik kwijn weg, wee mij! De trouwelozen handelen trouweloos, in ontrouw handelen de trouwelozen trouweloos. Angst, valkuil en strik over u, bewoners van de aarde!* Het is de omslag van het oordeel naar de verlossing. In Jesaja 25 is de treurnis van Jesaja omgezet in alleen maar vreugde en lofprijzing. Jesaja 25:1 *HEERE, U bent mijn God, ik zal U roemen, Uw Naam loof ik. Want U hebt wonderen gedaan. Uw raadsbesluiten zijn van oudsher vast en zeker.* Met zijn zekerheid en sterke overtuiging grijpt de profeet hierop vooruit.

De gelovige mensen die de eindtijd meemaken zullen van het ene uiterste in het andere geraken.

De hoogmoed van Moab is verwerpelijk.

Men kan zich afvragen hoe Jesaja zo zeker weet 'dat Gods raadsbesluiten van oudsher vast en zeker zijn.' Het zou zomaar te maken kunnen hebben met de rol die Moab in deze profetie speelt. In Jesaja 15 en 16 is het vonnis over Moab reeds afgeroepen. Er werd zelfs een datum genoemd waarop een en ander voltrokken zou zijn. Die datum lag niet in de verre maar de nabije toekomst; over drie jaar zou God van Moab een puinhoop maken. Jesaja 16:13,14 *Dit is het woord dat de HEERE destijds over Moab gesproken heeft. Maar nu spreekt de HEERE: Binnen drie jaar, gerekend naar de jaren van een dagloner, zal de luister van Moab geminacht worden, samen met de grote mensenmenigte. Het overblijfsel zal klein en gering zijn, en niet veel betekenen.* Het ligt voor de hand aan Moab te denken omdat de profeet dit hoofdstuk met dat land afsluit. Drie jaar ligt binnen de gezichtskring van de profeet. Daar komt nog iets bij. Jesaja schetst de opstand van deze wereld tegen God aan de hand van *een stad*. De stad dient als een soort van symbool of metafoor van hoogmoed. Van Moab is de hoogmoedige en trotse houding bekend. Mogelijk komt dit omdat men zich gevestigd heeft in huizen uitgehouwen uit de rotsen. Men woont hoog en droog. 'Wie doet ons wat?' is de houding van Moab. Jesaja 16:6,7 *Wij hebben gehoord van de trots van Moab, dat zeer hoogmoedig is, van zijn hoogmoed, zijn trots en zijn overmoed; zijn holle praat is niet gepast! Daarom zal Moab over Moab weklagen, allen zullen zij weklagen. Aan de rozijnenkoeken van Kir-Hareseth zult u zuchtend terugdenken, volkomen verslagen.* Moab komt voor in hoegenaamd elke 'profetie over de volken.' Het is telkens opnieuw de hoogmoed van dit volk waarin zijn gebrouilleerde verhouding met de God van Israel wordt getekend. Sefanja 2:8,10 *Ik heb de smadelijke woorden van Moab gehoord en de beschimping door de Ammonieten, waarmee zij Mijn volk gesmaad hebben, zich verheven hebben tegen hun gebied. (..) Dit overkomt hun vanwege hun trots, omdat zij zich al honend verheven hebben tegen het volk van de HEERE van de legermachten. Ontzagwekkend zal de HEERE voor hen zijn, want*

Hij zal alle goden van de aarde doen verschrompelen. Alle kustlanden van de heidenvolken zullen zich voor Hem neerbuigen, ieder vanuit zijn eigen woonplaats.

Moab op kaart

Moabs berggebied

De relatie van Israel met Moab was niet goed.

Met Moab heeft Israel in de loop van de tijd heel wat te stellen gehad. Moab stamt volgens de Bijbel – net als Ammon – af van Lot, de neef van Abraham. Koning Balak van Moab haalde Bileam erbij om Israel te vervloeken. Numeri 22. In Deuteronomium 23:3 spreekt de HEERE een soort *fatma* uit over Moab: *Een Ammoniet of Moabiet mag niet in de gemeente van de HEERE komen; zelfs hun nakomelingen van de tiende generatie mogen tot in eeuwigheid niet in de gemeente van de HEERE komen.* We weten inderdaad dat Ruth – die de God van Israel als God aannam – uit Moab kwam, maar ook dat de richter Ehud tegen Moab streed evenals koning Saul en David en Achab en Joram. Het volk Israel heeft een bijzonder vervelende confrontatie gehad met de koning van Moab die zijn eigen zoon offerde aan Mesa de god van Moab. Hij deed dat als ultieme poging onder Israel aanval uit te komen. Israel trok zich terug met weersin in het hart tegen deze harteloze en onzinnige actie. Vermoedelijk heeft Jesaja in zijn eigen tijd de neergang van Moab meegemaakt, wat maakt dat hij de van te voren aangekondigde raadsbesluiten van God als vast en zeker ziet. Ook al gaan ze over tijden die nog duizenden jaren op zich laten wachten, het zal zeker gebeuren weet Jesaja. De stad als Bijbels symbool van opstand tegen God. De stad Babel dient in de Bijbel als symbool van de opstandige wereld tegen God. Zo laat zich het verhaal van de Babylonische spraakverwarring lezen. Genesis 11. Maar ook de verwoesting van het grote Babel – tegen het einde van de vijfde eeuw – was zo desastreus dat die stad nooit meer opgebouwd is. Irak probeert vrijwel tevergeefs de schamele ruïnes – voor zover ze nog te zien zijn – als toeristenattractie te verkopen, maar meer dan een woestijn met hier en daar de rest van wat eens een gebouw was, is het niet. Toch staat ook in de eindtijd het grote Babylon symbool voor de opstand van de mens tegen God. Openbaring 18:2,3 *En hij riep uit met krachtige stem: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en een woonplaats van demonen geworden, een schuilplaats voor allerlei onreine geesten en een schuilplaats voor allerlei onreine en weersinwekkende vogels. Want van de wijn van de toorn van haar hoererij hebben alle volken gedronken, en de koningen van de aarde hebben hoererij met haar bedreven, en de kooplieden van de aarde zijn rijk geworden door de kracht van haar losbandig leven.* In Jesaja 25 fungeert de hoofdstad van Moab als zodanig. God zal de trotse stad tot de grond toe afbreken. Jesaja 25:2 *Want U hebt van de stad een steenhoop gemaakt, van de versterkte stad een ruïne, van de vesting van vreemden iets wat geen stad mag heten; in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden. Daarom zal een sterk volk U eren, de stad van gewelddadige volken zal U vrezen.*

De Stele van Mesha

De Stele van Mesha of Moabitische Steen is een stele van zwart basalt met daarin een inscriptie van koning Mesha van Moab uit de 9e eeuw v.Chr..

De steen is herontdekt in 1868 in Dhiban in het huidige Jordanië.

De inscriptie telt 34 regels tekst die geschreven zijn in het Oud-Hebreeuws. De steen is 124 cm hoog en 71 cm breed en diep en is aan de bovenzijde afgerond.

De tekst beschrijft Mesha's overwinning op het koninkrijk Israël.

De steen is nu te bezichtigen in het Louvre te Parijs.

God is een schuilplaats voor de mens in nood.

Uit wat er verder volgt blijkt dat God opnieuw onoverkomelijke problemen heeft met geweld. Nergens lijkt de HEERE grotere moeite mee te hebben dan met moord en doodslag. Wij weten – door de bijna wekelijkse liquidaties – hoe bepaalde criminele organisaties door dodelijke afrekeningen met tegenstanders de baas wil worden of blijven. In het groot zien we deze zaken op dit moment terug in de groepen van radicale Moslims of die nu Isis of Boko Haram heten. Het gevolg een stroom van vluchtelingen uit Syrië of in de Afrikaanse landen. Hopelijk kiezen de presidenten van de landen, zoals Assad van Syrië of de internationale gemeenschap voor het herstellen van de vrede en de veiligheid voor alle mensen die het aangaat. De mannen, vrouwen, kinderen en ouderen die vaak niets met de interne spanningen te maken hebben, moeten tussen de puinhopen door een veilig heenkomen zien te vinden. Mogelijk zijn er mensen die bidden tot de God van Israel, de Vader van de Heere Jezus. Men kan niet zeggen dat een bedreigde situatie altijd uitloopt op overgave aan God, maar Christus zegt niet zonder reden – al ging het hier wel om de discipelen – dat Het Koninkrijk van God voor de armen is. Lucas 6:20 *En toen Hij Zijn ogen opgeslagen had naar Zijn discipelen, zei Hij: Zalig bent u, armen, want van u is het Koninkrijk van God.* De behoeftigen zoeken hulp van God en mensen om te overleven. Het maakt hen kwetsbaar, maar brengt sommigen door het lot dicht bij de overgave aan God. Hoewel deze mensen arm zijn in materieel opzicht, zijn ze rijk in God. Voor de buitenstaander mogen het allemaal buitengewoon deerniswekkende figuren zijn, we geloven dat God bij machte is ieder die tot Hem roept bij te staan. Jesaja 25:4 *Want U bent voor de geringe een vesting geweest, een vesting voor de arme in zijn nood, een toevlucht tegen de vloed, een schaduw tegen de hitte. Want het razen van geweldplegers is als een vloed tegen een muur. Wanneer gelovige mensen die door ernstige ziekten getroffen worden ondanks alles de hulp en de leiding van God ervaren, zullen ook de mensen die vluchten voor geweld – en dagelijks maar moeten zien wat ze eten en drinken – de hulp van God kunnen ervaren. Dat de christelijke hulp of de financiële of praktische hulp van christenen daarbij niet uitgevlakt mag worden mag duidelijk zijn. Ook mensen die aan God*

noch gebod doen worden overigens door God ingeschakeld om zijn kinderen wel te doen. God is in staat om het geweld van aan banden te leggen.

Voedseluitdeling aan de armen.

Gedempt als de hitte door de schaduw van een dikke wolk.

In de hitte van het moment zal de Aanwezigheid van God voelen als een beschuttende deken, een dikke wolk die schaduw geeft tegen de stekende zon. Jesaja 25:5 *Als de hitte in een dorre streek zult U het gedruis van de vreemden onderdrukken; als de hitte door de schaduw van een dikke wolk zal het gezang van de geweldplegers worden gedempt.* Het bijzondere van Gods spreken door de profeet Jesaja op dit punt is dat het ontleend is aan de Aanwezigheid van de HEERE in de tempel in Jeruzalem. Bij nacht als een vuur en overdag als een wolk. Het is vooral in het boek Ezechiël dat we oog krijgen voor *de wolkenwagen*, het voertuig waarop de HEERE Zich begeeft over de hele aarde van oost naar west en zuid naar noord en andersom. De troon van God wordt gedragen door vier cherubs die met hun vleugels het voertuig ook voortbewegen en naar alle zijden kunnen wenden. Onderin brandt een hevig vuur. De Godsverschijning gaat gepaard met wolkenluchten, bliksem en donder en vuur en de klank van de bazuin.

De wolkenwagen als drager van Gods troon in wolk en vuur.

De wolkenwagen waarop God de aarde bereist.

Wanneer we eenmaal via de profeet Ezechiël oog krijgen voor de manifestatie van de Allerhoogste, zien we deze godsverschijning terug bij de berg Sinaï bij de uittocht. Exodus 19:16-19 *En het gebeurde op de derde dag, toen het morgen werd, dat er op de berg donderslagen, bliksemflitsen en een zware wolk waren, en zeer sterk bazuingeschal, zodat al het volk dat in het kamp was, beefde. Mozes leidde het volk uit het kamp, God tegemoet. Zij stonden onder aan de berg. De berg Sinaï was*

geheel in rook gehuld, omdat de HEERE er in vuur neerdaalde. De rook ervan steeg omhoog als de rook van een oven, en heel de berg beefde hevig. Het bazuingeschal werd gaandeweg zeer sterk. Mozes sprak en God antwoordde hem met een stem. Bij de roeping van Jesaja worden we ons ervan bewust hoe groot de wolkenwagen is, wanneer 'de zomen van Gods mantel de tempel vullen.' Jesaja 6:1-4 *In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel. Serafs stonden boven Hem. Ieder had zes vleugels: met twee bedekte ieder zijn gezicht, met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij. De een riep tot de ander: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de aarde is vol van Zijn heerlijkheid! De deurpinnen in de drempels schudden door de stem van hem die riep, en het huis vulde zich met rook.* Het effect van Gods Aanwezigheid in de wolk en het vuur is tweëërlei. Onder alle omstandigheden is God bij machte de kwetsbare gelovigen – die de hoogte- maar ook de dieptepunten van de geschiedenis meemaken – te helpen.

Jesaja

De berg van de HEERE.

De berg van de HEERE, de God van Israel is de berg Sion. Het is de plaats waar God woonde en waar Hij zal wonen op de nieuwe aarde. Openbaring 21:10 *En hij voerde mij weg in de geest op een grote en hoge berg en liet mij de grote stad zien, het heilige Jeruzalem, dat neerdaalde uit de hemel, bij God vandaan.* Het is op zich geen hoge berg. De Olijfberg die er naast ligt is 100 meter hoger. Maar de Sion is wel de hoogste van alle bergen omdat God er woont. Op die berg zal God t.z.t. een feestmaal aanrichten voor alle volken. Jesaja 25:6 *De HEERE van de legermachten zal op deze berg voor alle volken een feestmaal met uitgelezen gerechten aanrichten, een feestmaal met gerijpte wijnen, met uitgelezen gerechten vol merg, met gezuiverde gerijpte wijnen.* Op de berg van God wordt de overwinning gevierd op de dood. Men sluierte zich in Israel op moment dat men een dode te betreuren had. Zo zien we koning David na het verlies van zijn zoon Absalom. 2 Samuel 15:30 *En David ging al huilend de weg omhoog naar de Olijfberg op, zijn hoofd bedekt, en zelf ging hij barrevoets. Ook van al het volk dat bij hem was, had iedereen zijn hoofd bedekt, terwijl zij al huilend de berg opgingen.* Die sluier voor de dood kan gerust afgelegd worden, want de dood is in de nieuwe tijd overwonnen. Jesaja 25:7 *En Hij zal op deze berg verslinden de sluier waarmee het gezicht van alle volken omsluiert is, en de bedekking waarmee alle naties bedekt zijn.* Twee zaken vallen op bij deze toekomstverwachting van Jesaja. In de eerste plaats is het *de overwinning van de dood*. Het is pas in het Nieuwe Testament dat de mensheid zich bewust wordt van de feitelijke vijanden van de mens: de dood, het kwaad en de schuld. We leren de dood kennen als de 'laatste vijand'. Het kan de opletende lezen niet ontgaan zijn dat de HEERE in Jesaja 24 ook al sprak over de geestelijke vijandelijke machten in de hemel oftewel de macht van de duisternis, de satan met zijn handlangers.

Jesaja 24:21 *Op die dag zal het gebeuren dat de HEERE de legermacht van de hoogte in de hoogte en de koningen van de aardbodem op de aardbodem zal straffen.* Opmerkelijk dat God door Jesaja reeds in de zevende eeuw v Chr. de machten van de dood en de duisternis – maar ook hun definitieve ondergang – kenbaar maakt. Het blijken de feitelijke tegenstanders van God en de mensheid te zijn. Achter de zichtbare machten van presidenten en legers die redelijk gewelddadig kunnen uitpakken, gaan deze geestelijke machten schuil. Maar er komt een tijd – en dat moment nadert – dat al deze machten definitief verslagen worden. Dan breekt er voor het gelovige deel van de mensheid een andere tijd aan, waar deze machten niet langer aangetroffen worden. Jesaja 25:8 *Hij zal de dood voor altijd verslinden, de Heere HEERE zal de tranen van alle gezichten afwissen en de smaad van Zijn volk wegnemen van heel de aarde, want de HEERE heeft gesproken.*

Christus heeft de dood en de duisternis overwonnen door de schuld van de wereld te dragen.

De toekomstverwachting bij Jesaja verwijst naar de tijd van de nieuwe aarde.

Het tweede wat opvalt bij deze toekomstverwachting bij Jesaja is het moment waarnaar de profetie verwijst. Wanneer we ‘Schrift met Schrift vergelijken’ gaan onze gedachten onwillekeurig naar Openbaring 21. Het moment waarop God de tranen van onze ogen veegt, is het ogenblik waarop het Nieuwe Jeruzalem uit de hemel neerdaalt op aarde. Openbaring 21:4 *En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.* Het mag duidelijk zijn dat de Heere hier een verband legt met Jesaja 25. Mogelijk moeten we iets genuanceerder zijn, maar uiteindelijk komt het daar wel op neer. Wat is het geval? Reeds bij de dood en de opstanding en Hemelvaart van onze Heere Jezus Christus, kwam de Heere Jezus als overwinnaar naar voren. Feitelijk heeft Christus door onschuldig de schuld van de wereld uit te boeten aan het kruis van Golgotha en door God bevestigd met opstanding en Hemelvaart, voor de mensheid de gelegenheid geopend om – bevrijd van de schuld en de dood – losgerukt te worden uit de greep van de boze en verlost te worden van de dood. Met de wapens van de schuld en de dood hield de boze de volken gevangen. Hebréeën 2:14,15. Nu Christus de last van de zonde door Zijn onschuldige lijden en sterven had weggenomen, was daarmee ook het vonnis over de zonde – de dood – doorgestreept. Omdat de satan de krijgsgevangen mensheid in principe moest laten gaan, kon God hem daarna direct aanpakken. In feite toont de Heere Jezus reeds tijdens Zijn leven en werk op aarde de satan gevangen genomen te hebben en de macht over de dood en de verzoening van zonden te hebben ontvangen. Ondanks het blijde Evangelie dat als het goede nieuws de wereld over gaat en veel mensen uit alle volken heeft gered en nog steeds redt, is duidelijk dat de definitieve overwinning nog moet volgen. De Bijbel leert ons te denken in termen van ‘het reeds en het nog niet’. Door het geloof hebben wij deze zaken in de belofte van God reeds ontvangen, maar geloven wordt zien. Paulus windt er geen doekjes om dat de dood de laatste vijand is. Ook Paulus ziet Jesaja’s profetie pas ten volle vervuld in de wederkomst van Christus. Hij citeert

Jesaja 25 letterlijk als hij schrijft dat ... *De dood is verslonden tot overwinning.* 1 Korintiërs 15:54 *En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijkheid bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning.* De gevolgtrekking mag zijn dat *de feestelijk maaltijd* die God organiseert voor de gelovigen uit alle volken wordt gehouden op de nieuwe aarde, met Jeruzalem en Gods wonen op die plaats als centrum.

Jesaja en de gelovigen uit Israel en de volken zien een verwachting werkelijkheid worden

Voor de gelovigen is dit de dag waar wij naar uitgezien hebben. Jesaja en wij. In het begin van Jesaja 25 klinkt de stem van Jesaja. Jesaja spreekt daar voor zichzelf. Het is een persoonlijke dankzegging. Een persoonlijke lofprijzing. Jesaja 25:1 *HEERE, U bent mijn God, ik zal U roemen, Uw Naam loof ik. Want U hebt wonderen gedaan. Uw raadsbesluiten zijn van oudsher vast en zeker.* Ditmaal in Jesaja 25:10 is het een koor van stemmen van de gelovigen uit alle volken. Wat hebben we hier naar uitgezien. We hebben God verwacht. We leefden in de hoop. Het perspectief dat God Zijn kinderen in de Bijbel geeft, houdt de gelovigen staande al de tijd waarop 'het geloof het bewijs is van de dingen die we niet zien en de zekerheid van wat we hopen.' Hebreëen 11:1 Maar op die dag zullen we zeggen; 'Hier hebben we nu al die tijd naar uitgezien. Hier hebben we op gewacht. En nu is het zover.' We zullen ons verheugen en verblijden in Gods heil. Jesaja 25:9 *Op die dag zal men zeggen: Zie, Dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons verlossen. Dit is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn heil.* Het is de God van Israel, de Vader van onze Heere Jezus, Hij maakt het verschil. Omdat God op de berg woont zal heel de wereld zich rondom God verzamelen. Voor alle gelovigen is dit hét moment waarop de opperste blijdschap zich paart aan de dankbaarheid en de lofprijzing tot God. Maar voor de anderen is het een dag van oordeel. De wegen gaan definitief uit elkaar. De schapen worden voor altijd van de bokken gescheiden. Zo goed het de gelovigen gaat, zo slecht gaat het de hardnekkigen, de zondaars en de goddelozen. Jesaja 25:10 *Want de hand van de HEERE zal rusten op deze berg.* Voor landen en volken zoals Moab ziet het er echter niet goed uit. Zo krachtig en heilrijk de genade van God is, zo meedogenloos is het oordeel. Jesaja 25:10 *Maar Moab zal onder Hem worden vertrapt, zoals stro vertrapt wordt in de mest.* Als Moab diep vernederd wordt en vertrapt als stro in de mest, dan nog zal hij proberen om te ontkomen. Hij ontkwam zo vaak. Een zekere slimheid kan hem niet ontzegd worden. Hij kon zichzelf zo goed redden. Maar ditmaal schiet elke handigheid te kort. Als God het op iemand of een volk voorzien heeft, dan is het afgelopen. Er is geen ontkomen aan Gods vonnis. Jesaja

25:11 *Hij zal Zijn handen te midden van hem uitspreiden, zoals een zwemmer ze uitspreidt om te zwemmen, en Hij zal zijn hoogmoed vernederen, ondanks zijn listige handelingen.* Hoe hoog de verdedigingslinie ook gebouwd is, hoe zwaar de muur ook is uitgerust niets en niemand is bestand tegen Gods toorn. God haalt de muur omver, de verdedigingswal zal neerstorten en de mensen zullen een prooi zijn voor de vijand, de eeuwige hel. Jesaja 25:12 *Hij zal uw hoge vestingmuren neerhalen, neerwerpen, neerstorten ter aarde, tot in het stof.*

Het verschil tussen oordeel en verlossing

